

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3130/2023. (III. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kf.I.41.135/2021/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozók alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria Kf.I.41.135/2021/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, a Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6.számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogvita lényege az alábbiak szerint foglalható össze. A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Tatabányai Járási Hivatala az I. rendű indítványozó édesanyját, mint a II. rendű indítványozó törvényes képviselőjét életkorhoz kötött kötelező védőoltások pótlása érdekében szükséges intézkedések megtételére kötelezte. Önkéntes teljesítés hiányában a Kormányhivatal végrehajtási eljárást kezdeményezett, melynek keretében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Komárom-Esztergom Megyei Adó- és Vámigazgatósága az I. rendű indítványozót az oltási kötelezettség önkéntes teljesítésére hívta fel. Az I. rendű indítványozó a végrehajtást foganatosító adóhatóság ügyfélszolgálati irodájában személyesen megjelent, és igazolta, hogy a II. rendű indítványozót annak édesapja 2019. június 21. napján Ausztriában beoltatta.
- [3] A végrehajtást foganatosító adóhatóság az I. rendű indítványozó önkéntes teljesítésére tekintettel a végrehajtási eljárást 2019. augusztus 16. napján megszüntette. A végrehajtást kérő Kormányhivatal 2019. október 2. napján kelt átiratában kérte a végrehajtást folytatását, tekintettel arra, hogy a külföldi oltóorvos által kiállított életkorhoz kötött kötelező védőoltás beadásáról szóló igazolás nem fogadható el. A végrehajtást foganatosító adóhatóság ezt követően az I. rendű indítványozót ismételten önkéntes teljesítésre hívta fel. Az I. rendű indítványozó 2019. október 23. napján kelt végrehajtási kifogás megnevezésű beadványában kérte a végrehajtást foganatosító adóhatóságot a végrehajtási eljárás megszüntetésére, tekintettel arra, hogy a kötelezettség önkéntes teljesítése megtörtént, és ezt okirattal igazolta. A végrehajtást foganatosító adóhatóság az I. rendű indítványozó beadványát 2019. november 7. napján kelt átiratával elbírálás végett megküldte a végrehajtást kérő Kormányhivatal részére, amely 2019. december 19. napján megállapította, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztésének és megszüntetésének nincs helye, ugyanis a gyermek oltási kötelezettsége Magyarországon a vonatkozó jogszabályok értelmében változatlanul fennáll.
- [4] Az I. rendű indítványozó 2019. december 2. napján személyesen megjelent a végrehajtást foganatosító adóhatóság ügyfélszolgálati irodájában, és végrehajtási kifogást terjesztett elő, melyben azt kifogásolta, hogy a beadványát a végrehajtást foganatosító adóhatóság tévesen küldte meg a végrehajtást kérő Kormányhivatalnak elbírálásra, továbbá úgy vélte, hogy a végrehajtási eljárás folytatásának sem volt helye. A végrehajtást foganatosító adóhatóság 2020. január 6. napján kelt végzésével az I. rendű indítványozó végrehajtási kifogását visszautasította, az I. rendű indítványozó fellebbezése nyomán a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága az elsőfokú végzést, annak helyes indokai alapján, helybenhagyta.
- [5] Az I. rendű indítványozó 2020. március 4. napján kelt beadványában a korábban már általa megjelölt jogsértésekre figyelemmel a végrehajtás megszüntetését kérte. A végrehajtást foganatosító adóhatóság az I. rendű indítványozó kérelmét elutasította, az I. rendű indítványozó a végzéssel szemben fellebbezést nem terjesztett elő.
- [6] 1.2. Az I. rendű indítványozó a végrehajtási kifogás tárgyában hozott végzések ellen keresetet terjesztett elő. A keresetlevél előterjesztését követően a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a saját végzését

módosította, és a végrehajtást foganatosító adóhatóság 2020. január 6. napján kelt végzését megsemmisítette. Erre figyelemmel a Győri Törvényszék az eljárást ebben a vonatkozásban megszüntette.

- [7] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága ezt követően megállapította, hogy az I. rendű indítványozó 2019. december 2. napján előterjesztett nyilatkozata végrehajtási kifogás, melyet ennek megfelelően bírált el, és a megtámadott intézkedést helybenhagyta. Az I. rendű indítványozó fellebbezése nyomán eljáró NAV Központi Irányítása a Fellebbviteli Igazgatóság végzését helybenhagyta, az I. rendű indítványozó ezen végzéssel szembeni keresetét pedig a Győri Törvényszék 1.K.700.097/2021/6. számú ítéletével elutasította, a Kúria pedig az I. rendű indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását Kfv.III.37.792/2020/2. számú végzésével megtagadta.
- [8] 1.3. Az I. rendű indítványozó számos önálló petitumot tartalmazó kereseti kérelmében egyebek között annak megállapítását kérte, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága „törvénysértően nem tett eleget törvényességi felügyeleti jogkörének”. A Győri Törvényszék a kereseti kérelmeket elkülönítette, és a jelen alkotmányjogi panasz alapját képező eljárásában kizárólag a törvényességi felügyelet gyakorlásának elmulasztását vizsgálta, a mulasztási per szabályai szerint.
- [9] A Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6. számú, 2021. október 7. napján kelt ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet szerint az I. rendű indítványozó egyetlen esetben sem kérte kifejezetten felügyeleti intézkedés megtételét, melynek hiányában az Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóságának mulasztása nem állapítható meg (Győri Törvényszék ítélete, Indokolás [30]). Ettől függetlenül is, a felügyeleti intézkedés megtétele a felettes adóhatóság diszkrecionális jogkörébe tartozik, a felügyeleti intézkedés mellőzéséről pedig alakszerű határozat sem születik, melynek megfelelően a felügyeleti intézkedés mellőzése egyébként sem minősülhet mulasztásnak (Győri Törvényszék ítélete, Indokolás [31]).
- [10] 1.4. Az I. rendű indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Kúria Kf.I.41.135/2021/8. számú, 2022. február 9. napján kelt ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A Kúria ítéletében kiemelte, hogy a kereseti kérelmek elkülönítését követően a Győri Törvényszék kizárólag a törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlásának elmulasztását vizsgálta, melynek számos, az I. rendű indítványozó fellebbezésében megjelölt kérdés nem képezte a tárgyát. A Kúria ítéletében azt is megállapította, hogy a mulasztási perre speciális eljárási szabályok vonatkoznak, így az ügyben tárgyalás tartására a perrendi szabályoknak megfelelően nem került sor. A Kúria megítélése szerint a Győri Törvényszék a mulasztásként megjelölt eljárási kötelezettség fennállását vagy annak hiányát megvizsgálta, azok tekintetében releváns érveit az ítélet indokolásában részletesen kifejtette, álláspontja pedig okszerű és jogszerű volt (Kúria ítélete, Indokolás [26]).
- [11] 1.5. A Kúria jogerős ítéletével szemben az indítványozók (a perben felperesként résztvevő I. rendű indítványozó, és az oltási kötelezettséggel érintett kiskorú II. rendű indítványozó) terjesztettek elő alkotmányjogi panaszt 2022. április 28. napján, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján a Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6. számú ítéletét és a Kúria Kf.I.41.135/2021/8. számú ítéletét egyaránt támadták. Az indítványozók szerint a támadott bírói döntések az alábbiak szerint ellentétesek az Alaptörvény B) cikkével, I. cikkével, II. cikkével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [12] Az indítványozók az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét több okból is megvalósulni vélték. A tisztességes bírósági eljárás követelményét, valamint a költséghatékonyság elvét sérti álláspontjuk szerint a kereset „feldarabolása”, álláspontjuk szerint a bíróságoknak egy eljárásban kellett volna vizsgálniuk valamennyi kereseti kérelmet. Az indítványozók meglátása szerint a kereset egyes elemeinek külön perekben való tárgyalásával és az elsőfokú bíróság jogszabálysértő döntésének helybenhagyásával a másodfokú bíróság is megsértette a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, és nem csak joghátrányt és anyagi hátrányt okoztak az indítványozóknak, hanem indokolatlanul és tisztességtelenül megnövelték a per- és illetékköltségét, valamint az eljárási időt is. A mulasztási per döntését helybenhagyó kúriai ítélet arra való tekintettel is súlyosan sérti az indítványozók tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, hogy az elkülönítésnek és a mulasztási per tárgyalásának a felperesi kereset módosításával már nem álltak fenn jogszabályi feltételei. A Kúriának észlelnie kellett volna, hogy az alperesi súlyos eljárásjogi, anyagi jogi jogszabálysértések és mulasztások egy közigazgatási (végrehajtási) eljárás alatt történtek, az ügy lényegére kihatással voltak, ezért a bíróságnak is egy perben kellett volna valamennyi kereseti kérelmet elbírálnia.

- [13] Az indítványozók álláspontja szerint a B) cikkben foglalt jogbiztonság követelménye is sérült a végrehajtási eljárás tovább folytatása miatt, valamint amiatt is, hogy az alperes adóhatóság az I. rendű indítványozó panaszának elbírálására csak a kereset megindítását követően 2 hónap elteltével tett intézkedéseket. Sérült az indítványozók szerint a jogállamiság követelménye azáltal is, hogy egyazon közigazgatási eljárással összefüggésben benyújtott keresetet a bíróság több eljárásra osztotta, „a hatáskörsértéseket az elsőfokú bíróság jogorvoslat nélkül hagyta”, az elsőfokú bíróság jogbizonytalanságot okozó döntését pedig a másodfokú bíróság sem javította ki.
- [14] Az indítványozók végül kifejtik, hogy az Alaptörvény II. cikke is sérül azáltal, hogy a bíróság a per tárgyalása során nem vette figyelembe, hogy az indítványozó gyermeknél az életkorhoz kötött kötelezően felvett, „hitelt érdemlően igazolt oltások” nem elmaradt oltások, azok ismételt kikényszerítése nemcsak, hogy súlyosan jogszabálysértő, de a gyermek élethez való jogát is veszélyezteti. Az indítványozók megjegyzik, hogy meglátásuk szerint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 58. § (10) bekezdése is sérti az élethez való jogot, ennek indokát azonban alapjogi érveléssel nem fejtették ki.
- [15] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [16] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria ítéletét a jogi képviselő 2022. március 2. napján vette át, az indítványozók pedig beadványukat 2022. április 28. napján, határidőben adták postára.
- [17] 2.2. Az I. rendű indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az I. rendű indítványozó mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperese, jogosultnak és érintettnek tekinthető. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárás tárgya a II. rendű indítványozó kötelező védőoltásának beadása volt, ezért az Abtv. 27. § (2) bekezdésének megfelelően a II. rendű indítványozó indítványozói jogosultsága és érintettsége is megállapítható.
- [18] Az Alaptörvény II. cikke, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetőek, ekként azokra (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz.
- [19] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panasz ugyanakkor csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén alapítható {lásd például: 17/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [20]}. Az indítványozók az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét alkotmányjogi panaszukban nem a visszaható hatály tilalmával, illetőleg a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben állították, ezért az ebben az elemében nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjából fakadó követelménynek.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sem tartalmaz az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3349/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [34]}, ekként az alkotmányjogi panasz ezen elemében sem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [21] Az Alkotmánybíróság rögzíti továbbá, hogy gyakorlata következetes a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre a közigazgatási aktusok közvetlen vizsgálatára, ha azokkal szemben biztosított a bírósági jogorvoslat lehetősége {3090/2015. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [22]}. Nincs akadálya ugyanakkor annak, hogy az Alkotmánybíróság egy bírói döntés alaptörvény-ellenességét állapítsa meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme miatt, ha a bíróság helybenhagy egy jogszabálysértő közigazgatási határozatot, ezzel mintegy „elfogadva” az alaptörvény-ellenességet {3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}. Ebből ugyanakkor az is következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét csak áttételesen, az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésen keresztül állapíthatja meg. Figyelemmel az alkotmányjogi panasz tartalmára, mely alapvetően a bíróságok alaptörvényt sértését állítja, valamint figyelemmel a támadott bírói döntések megállapításaira, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító panaszelemet az Alkotmánybíróság tartalma szerint bírálta el és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése keretei között értékelte.

- [22] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indoklást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [23] Az indítvány Alaptörvény II. cikke, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állító elemei tekintetében az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozók alkotmányjogilag értékelhető érveléssel nem fejtették ki, hogy meglátásuk szerint mi és mennyiben okozza a fenti alapjogok vélt sérelmét. A megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezések sérelmének állítása önmagában nem alapozza meg az alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozók bemutassák a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezések tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott ítélet által okozott alapjogi sérelmet.
- [24] Alkotmányossági összefüggéseket bemutató, érdemi vizsgálatot megalapozó indokolást a hivatkozott alapjogok tekintetében az indítvány ugyanakkor nem tartalmaz, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában ezen indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmasak érdemi elbírálásra [lásd például: 3022/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [20]].
- [25] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének ugyanakkor a XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben eleget tesz.
- [26] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [27] Az indítványozók a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét számos okból megvalósulni látták. Az indítványozók meglátása szerint a kereset egyes elemeinek külön perekben való tárgyalásával és az elsőfokú bíróság jogszabálysértő döntésének helybenhagyásával a másodfokú bíróság is megsértette a tisztességes bírósági eljárás követelményeit. Az indítvány szerint a mulasztási per döntését helybenhagyó kúriai ítélet arra való tekintettel is súlyosan sérti az indítványozók tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, hogy az elkülönítésnek és a mulasztási per tárgyalásának a felperesi kereset módosításával már nem álltak fenn jogszabályi feltételei.
- [28] Az Alkotmánybíróság a kereset egyes elemeinek elkülönítése és külön eljárásban tárgyalásával kapcsolatban előadott panaszelemekkel összefüggésben rögzíti, hogy jelen alkotmányjogi panasz eljárás alapjául kizárólag a törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlásának elmulasztásával összefüggésben hozott döntések szolgálnak, figyelemmel arra, hogy az I. rendű indítványozó kereseti kérelmének egyes elemei korábban már elkülönítésre kerültek, az Alkotmánybíróság pedig az Abtv. 27. §-a szerinti jogkörében eljárva kizárólag az alkotmányjogi panaszra okot adó bírói döntés alkotmányosságát vizsgálhatja. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványozók azon érveit, melyek nem a mulasztási per tárgyával álltak közvetlen összefüggésben, az Alkotmánybíróság nem vizsgálta.
- [29] Az alkotmányjogi panasz egyebekben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, tekintettel az Alkotmánybíróság tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos, kimunkált gyakorlatára.
- [30] A törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlásának elmulasztásával összefüggésben előadott panaszelemekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványozók olyan törvényességi, illetve jogszabály-értelmezési kérdéseket kifogásolnak, amelyek vizsgálata törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, ekként az Abtv. 29. §-a alapján nem tartoznak az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [31] „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati

eszközzel már nem orvosolható {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Önmagában az a tény, hogy az indítványozók valamely kérdésben nem osztják az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozók érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől.

- [32] Az Alkotmánybíróság emlékeztet, hogy a Kúria rögzítette, a felügyeleti intézkedés elmulasztása annak függvényében állapítható meg, hogy az alperesnek áll-e fenn jogszabályban előírt eljárási kötelezettsége. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 128. §-a szerint a felettes adóhatóság kérelemre vagy hivatalból felügyeleti intézkedést tesz, ha az ügyben eljáró adóhatóság határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése (intézkedése) jogszabálysértő, vagy a határozat, az önálló fellebbezéssel megtámadható végzés meghozatalára (intézkedésre) jogszabálysértő módon nem került sor. A hivatkozott jogszabályhely értelmében az adóhatóság hivatalból felügyeleti intézkedést nem köteles tenni, a bíróságoknak tehát meg kellett vizsgálni, hogy az I. rendű indítványozó ilyet kérelmezett-e. A kúriai ítélet szerint „[az] elsőfokú bíróság az ítéletében az iratok alapján tényszerűen rögzítette, hogy az indítványozó felperes a beadványaiban felügyeleti intézkedést nem kért, ezt a fellebbezésben kifejtettek sem cáfolják, így az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felügyeleti intézkedés tekintetében az alperes nem mulasztott” (Kúria ítélete, Indokolás [23]). A Kúria a döntésében továbbá arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú bíróság a mulasztásként hivatkozott eljárási kötelezettség fennállását vagy annak hiányát megvizsgálta, azok tekintetében releváns érveit az ítélet indokolásában részletesen kifejtette, álláspontjának okszerű és jogszerű indokát adta, amelyet a fellebbezési érvek nem cáfolnak (Kúria ítélete, Indokolás [26]). A Kúria a döntés elvi tartalmaként rögzítette: a mulasztási perben a bíróság a közigazgatási szerv azon eljárási kötelezettségének fennállását, teljesítését, illetve ezek hiányát vizsgálja, amelyet a felperes a keresetében mulasztásként megjelölt.
- [33] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemei sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel, ezért az indítvány ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [34] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2023. február 28.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1094/2022.

